

ליאורה (הגופה משמאל) עזבה את הוריה מרוב אהבה למאיר פרין, וכשהיא עזבה אותו, הוא הרג אותה

שמה היה ליאורה, אבל בעלה, מאיר פרין, קרא לה ליאור. הוא קרה לה ליאור כאשר אהב אותה, וקרא לה ליאור כאשר שנא אותה. גם נכיתי המישפט, כאשר סיפר כיצר הרג אותה ב־22 דקירות סכין, קרא לה ליאור. פרין גבה הקומה, בן ה־29, לא ידע להסביר לשופטים ולעצמו מדוע הרג את אשתו בספטמבר שעבר. הוא נראה מעוניין יותר לגולל את מסכת יחסיו עם ליאורה בת ה־24 מאשר להתגונן בפני אשמת הרצח שהטיח בו הפרקליט עוזי שרטר. למרות הערות השופט טים, חנה אבנור, ישראל גלערי ויוסף גולדברג, חזר הנאשם שוב ושוב לחטט

תובע שרטר והסכין כוכב־הטלה

22 דקירות

סכין

החלטנו לחזור לגור באילת, כי חשבנו ששם נוכל לבנות את עצמנו בצורה המהירה ביותר. אני לפני כן עבדתי כשומר־ראש והרווחתי סכומים נכבדים. ירדנו לאילת ורכשנו בית גדול. ליאור כבר היתה בהריון. היא ילדה שמונה חודשים לאחר נישואינו.

רכבת בלי מעצורים

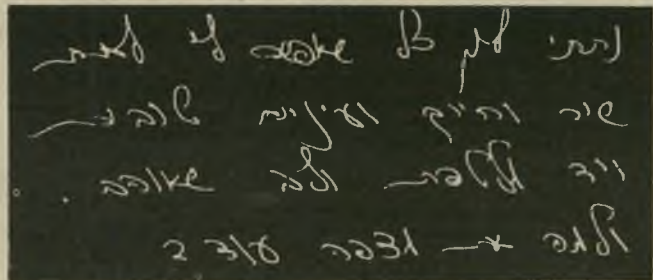
לאחר הלידה ליאור היתה בריכי דוך נפשי. אפשר להגיד כי החי תונה היתה הקש הראשון. היא ציפתה שהוריה יתרוצו וככל זאת יגיעו לחתונה, והם לא באו. אבל בתוך תוכה היא קיוותה כי כאשר יולד לנו ילד, וזה יהיה בן, הם יבואו לברית. אבל כאשר הגיעה שעת הברית, הם לא הופיעו. וזה היה הקש השני שפגע בה קשות.

בתקופה האחרונה התחילו בינינו סיכסוכים. הסיכסוכים נולדו בערך שנה לפני שקרה המיקרה. אבל אני רוצה להסביר מה קרה לליאור אחרי שנשבר הקש השני. היא נכנסה לביעה פסיכולוגית אמיתית. וזה התבטא ביחס שלה לילד. מפאת הלחץ הנפשי שהיתה שרויה בו, היא הגיעה למצב שלא טיפלה בכלל בילד. ואני הייתי צריך להתמודד עם זה. אני מדבר על דברים קריטיים, כמו אוכל ונקיון והורכה של הילד.

מכיוון שהייתי האדם הקרוב אליה ביותר, היא קיבלה את הדברים שלי מילולית. הצלחתי להשפיע על חייה בחלק מהדרך. אבל היא הפסיקה לעבוד והמצב התחיל להידרדר. ניסיתי להשפיע עליה השפעה חומרית. מה זאת אומרת השפעה חומרית? ניסיתי לפצות אותה בכל מיני דברים. נסיעות, מתנות, דברים שהיא רצתה. אבל זה הוליד רק דרישה מוגברת מצידה, שהובילה אותי להגיד מה מבחינת אפשרות ההוצאה שלי. כי אי־על־פי שבתקופה ההיא הרווחתי (המשך בעמוד 30)

יכלה לסבול יותר את הלחץ המישפחתי. הלחץ היה יותר מצד אמה מאשר מצד אביה. האמא בשלב זה נכנסה למצב שהיא יצאה משפיות דעתה. היא ניתקה אתה קשר, והסתכסה עם רוב בני־המשפחה. ליאור החליטה שהיא עוזבת את הבית. היא עשתה זאת בטענה שהיא יוצאת ללמוד, והיא למדה שנה בבית

התנתקה מעולם החינוך ומכל החברים שלה, וניסתה ליצור איתי קשר מחדש שלאורך זמן די רב הצלחתי לרחות אותו. היתה לי באותה תקופה חברה לחיים שהחליטה להינשא לי ועשתה לי תרגיל. היא טענה שהיא בהריון ונאלצתי להתחתן. המחנתתי עם מיכל, והתברר לי שהיא בעצם לא בהריון.

שיר־אהבה של פרין לאשתו כ... שאפשר לי לתת...

ברל חינוך מיוחד. היא ביקשה שא־עבור לגור צפונה, כדי שרוריה יוכלו להכיר אותי, ויעזרו לנו להגיע ליעד שלנו, להתחתן ולהקים משפחה. עזבתי הכל ועליתי צפונה. אני התגוררתי בתל־אביב והיא התגוררה אצל דוד ברעננה. כאשר ראינו שעובר זמן רב ולא באה הסכמה לנישואינו מצד אמה, החלטנו להינשא על דעת עצמנו. נישאנו באוניברסיטה בהר־הצופים בפברואר 1982.

ליאור המשיכה ללחוץ עליי גם אחרי שירעה כי נישאתי. ותקופה קצרה אחרי הנישואין, חודש או חודש וחצי, כבר הייתי נתון ללחץ מתמיד ורציני מצד ליאור. ניסיתי להסביר את הסיפור למיכל, והגענו לכלל החלטה להיפרד בהסכמה, בצורה יפה. וזה מה שקרה. לאחר הגירושין חזרתי לאילת ועבדתי במכרות. כל אותה תקופה הייתי בקשר כלשהו עם ליאור. בשלב זה ליאור כבר עזבה את הבית, כי לא

בניכיינפשו ובפקעת יחסיו עם אשתו המתה. **לשלאות סניגורו, עורך־הדין יוסי שוהם, סיפר פרין:** הכרתי את ליאור במסיגרת שרותי הצבאי. שרתתי באילת, ביחידת מודיעין עין מסוימת ובמיסגרת העבודה שלי יצא לי להכיר אותה טלפונית. גם היא היתה אז חיילת. ההיכרות שלנו היתה קצרה יחסית, שבועיים־שלושה וכמה פגישות, אבל אצלה נוצר עליידי פגעי שות אלה רגש עמוק שאפשר לקרוא לו אהבה. אני לא ראינו את זה. אחרי התקופה הזאת היא עזבה את העיר ואני יצרתי קשר עם חברה טובה שלה. בהתחלה בכלל לא ידעתי שהן חברות, זה התברר לי בשלב מאוחר יותר. חייתי עם הבחורה הזאת שמונה חודשים. לימים התברר לי כי ליאורה נפגעה מכך קשות וראתה בכך בגידה. באותה תקופה, הבן־אדם היחיד